

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 8

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 12 ianuarie 2000

SUMAR

Nr.	Pagina	Pagina
LEGI ȘI DECRETE		
1.	— Lege pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997.....	6
1.	— Decret privind promulgarea Legii pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor	7-8
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 179 din 16 noiembrie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (3) din Legea administrației publice locale nr. 69/1991, republicată.....	7-8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Persoanelor fizice și persoanelor juridice care au formulat cereri pentru reconstituirea dreptului de proprietate pentru terenurile agricole și pentru terenurile forestiere, conform prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, modificată și completată prin Legea nr. 169/1997 și republicată*), li se stabilește dreptul de proprietate în condițiile prevăzute de prezenta lege.

Art. 2. — (1) În aplicarea prevederilor prezentei legi reconstituirea dreptului de proprietate se face pe vechile amplasamente, dacă acestea sunt libere.

(2) Drepturile dobândite cu respectarea prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, pentru care au fost eliberate adeverințe de proprietate, proces-verbal de punere în posesie sau titlu de proprietate, rămân valabile fără nici o altă confirmare.

Art. 3. — (1) Reconstituirea dreptului de proprietate pentru persoanele fizice prevăzute la art. 9 alin. (1) din Legea

*) Legea nr. 18/1991 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998.

fondului funciar nr. 18/1991, republicată, pentru diferența dintre suprafața de 10 ha de familie și cea adusă în cooperativa agricolă de producție sau preluată în orice mod de aceasta, dar nu mai mult de 50 ha de proprietar deposedat, se face integral în localitățile în care există suprafețe de teren agricol constituite ca rezervă la dispoziția comisiei, potrivit art. 18 din aceeași lege.

(2) În cazul în care în localitate nu există suprafețe de teren agricol pentru a satisface integral cererile, în condițiile alin. (1), reconstituirea dreptului de proprietate se va face și din suprafețele de teren agricol trecute în proprietatea comunei, a orașului sau a municipiului, conform art. 49 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, și, după caz, în situațiile în care prin hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile se constată nulitatea absolută a unor titluri de proprietate, din terenurile agricole care trec în proprietatea privată a statului în baza unor astfel de hotărâri.

(3) În situația în care nu se poate face reconstituirea dreptului de proprietate integral, în condițiile alin. (2), se vor acorda despăgubiri pentru diferența de teren neretrocedat.

(4) Despăgubirile se vor acorda începând cu suprafețele cele mai mici care nu pot fi retrocedate.

Art. 4. — (1) Pentru terenurile din extravilanul localităților, foste proprietăți ale persoanelor fizice, care au trecut în proprietatea statului în mod abuziv și se găsesc incluse în diverse amenajări hidrotehnice, de hidroameliorații sau de altă natură, se restituie, în condițiile legii, foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora suprafețe echivalente constituite din rezerva existentă la comisiile locale, iar în situația în care aceste suprafețe sunt insuficiente, din domeniul privat al statului, din aceeași localitate. În localitățile în care compensarea nu este posibilă se vor acorda despăgubiri foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora, în condițiile legii.

(2) În cazul în care lucrările pentru care suprafața de teren a fost expropriată nu au fost executate sau se află în stadiu de proiect, suprafața preluată se restituie, la cerere, foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora.

Art. 5. — În cazul persoanelor fizice prevăzute la art. 9 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cărora li s-a reconstituit dreptul de proprietate în limita suprafeței de teren agricol de până la 10 ha de familie și li s-a aplicat cota de reducere potrivit legii, iar această cotă a depășit procentul de 5%, la reconstituirea dreptului de proprietate pentru această cotă li se aplică, în mod corespunzător, dispozițiile art. 3 alin. (2)—(4) din prezenta lege.

Art. 6. — (1) La stabilirea, prin reconstituire, a dreptului de proprietate pentru terenurile agricole, în conformitate cu prevederile prezentei legi, comisiile comunale, orașenești și municipale și cele județene, constituite potrivit legii, vor verifica în mod riguros existența actelor doveditoare prevăzute la art. 9 alin. (5) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, precum și relevanța, verosimilitatea, autenticitatea și concludența acestor acte, ținându-se seama și de dispozițiile art. 11 alin. (1) și (2) din aceeași lege.

(2) Dispozițiile art. 12 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, privind stabilirea dreptului de proprietate prin reconstituire, precum și dispozițiile procedurale prevăzute la art. 51—59 din aceeași lege se aplică în mod

corespunzător la reconstituirea dreptului de proprietate, potrivit prezentei legi.

(3) În situația în care anumite suprafețe sunt revendicate de doi cetățeni, dintre care unul este fostul proprietar, căruia i s-a preluat terenul prin măsurile abuzive aplicate în perioada anilor 1953—1959, și cel de al doilea, persoana căreia i s-a atribuit teren din cel preluat de la fostul proprietar în limita resurselor de teren existente, inclusiv a rezervelor create, se va restitui terenul în natură ambilor solicitanți. În cazul în care resursele sunt insuficiente, se va atribui în natură terenul persoanei care deține actele de proprietate, iar cei care au fost împrumătați cu asemenea terenuri vor fi despăgubiți în condițiile legii.

Art. 7. — (1) Pentru terenurile care fac obiectul reconstituirii dreptului de proprietate conform art. 3, 5 și 23 din prezenta lege, se va emite un titlu de proprietate suplimentar, dacă persoanele în cauză au deja un titlu emis în condițiile Legii fondului funciar nr. 18/1991.

(2) În cazul în care unor asemenea persoane nu li s-a emis încă nici un titlu de proprietate, se va emite un singur titlu de proprietate pentru întreaga suprafață rezultată atât din aplicarea Legii fondului funciar nr. 18/1991*), neschimbată, cât și din aplicarea prevederilor prezentei legi.

(3) Dispozițiile art. 13 alin. (3) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, rămân aplicabile.

CAPITOLUL II

Retrocedarea terenurilor agricole

Art. 8. — Persoanelor fizice cărora li s-a stabilit calitatea de acționar la societățile comerciale pe acțiuni cu profil agricol sau piscicol, în temeiul art. 36 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, neschimbată, li se restituie în natură suprafețe cu destinație agricolă sau piscicolă de aceeași calitate, pe baza documentelor care atestă fosta proprietate, în perimetrul acestor societăți. Atribuirea efectivă a terenurilor se face în zona colinară pe vechile amplasamente, iar în zonele de câmpie pe vechile amplasamente dacă nu sunt afectate exploatațile agricole, proprietate publică și privată a statului, în unitatea lor.

Art. 9. — (1) Terenurile proprietate de stat, administrate de institutele și stațiunile de cercetare, destinate cercetării și producerii de semințe, de material săditor din categorii biologice superioare și de animale de rasă, aparțin domeniului public și rămân în administrarea acestora.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și terenurilor proprietate de stat folosite la data intrării în vigoare a prezentei legi de unitățile de învățământ cu profil agricol sau silvic și care trec în administrarea acestora.

(3) Terenurile agricole proprietate de stat, care pe baza actelor doveditoare au constituit patrimoniul Academiei Române, universităților și instituțiilor de învățământ superior cu profil agricol, trec în proprietatea acestora.

Art. 10. — Persoanelor fizice cărora li s-au stabilit drepturi de creanță la institutele și stațiunile de cercetare și producție agricolă, precum și la regiile autonome cu profil agricol sau la societățile naționale cu profil agricol, potrivit prevederilor Legii nr. 46/1992, li se restituie suprafețele de teren agricol.

Art. 11. — În toate cazurile societățile comerciale, institutele, stațiunile de cercetare și producție agricolă, precum și regiile autonome și societățile naționale cu profil agricol

*) Legea nr. 18/1991 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 20 februarie 1991.

vor achita, în mod obligatoriu, drepturile în natură sau de creanță stabilite și prevăzute în Legea nr. 48/1994.

Art. 12. — (1) Consiliile comunale, orașenești sau municipale din unitățile administrativ-teritoriale pe care se află terenurile, împreună cu oficiile de cadastru agricol și organizarea teritoriului vor delimita terenurile solicitate pe vechile amplasamente, dacă acestea sunt libere de construcții, sau în sole situate în imediata apropiere a localităților, asigurându-se accesul la lucrările de hidroameliorații, acolo unde ele există.

(2) În cazul în care pe suprafețele retrocedate sunt amplasate lucrări de hidroameliorații, proprietarii puși în posesie sunt obligați să asigure accesul și folosința comună pentru toți proprietarii, la întreaga capacitate a acestora.

(3) Persoanele fizice și persoanele juridice, care au dreptul de acces și de folosință comună la lucrările și instalațiile de hidroameliorații, sunt obligate să exercite aceste drepturi cu bună-credință, să nu afecteze starea de folosință normală și să contribuie, proporțional, la întreținerea și reparația acestor lucrări și instalații. Toți utilizatorii răspund solidar pentru daunele de orice fel aduse lucrărilor și instalațiilor în toate cazurile în care răspunderea nu poate fi individualizată.

(4) Procesul-verbal de delimitare, împreună cu hotărârea consiliului local vor fi supuse validării comisiei județene, care este obligată să se pronunțe în termen de 30 de zile de la primirea acestuia.

(5) Hotărârea comisiei județene și, respectiv, procesul-verbal de delimitare și planul de situație vor fi transmise societăților comerciale, institutelor și stațiunilor de cercetare și producție agricolă, regiilor autonome și societăților naționale cu profil agricol, precum și comisiilor locale, pentru a fi luate în considerare la întocmirea documentației necesare la stabilirea amplasamentelor potrivit legii, la punerea în posesie a titularilor, precum și la eliberarea titlurilor de proprietate.

(6) Împotriva hotărârii comisiei județene se poate face plângere la judecătoria în a cărei rază teritorială este situat terenul, în termen de 30 de zile de la comunicare.

(7) Operațiunile prevăzute la alin. (5), inclusiv emiterea titlurilor de proprietate, se vor efectua în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 13. — Prefectul, în calitatea sa de președinte al comisiei județene, va întocmi și va înainta lunar Departamentului pentru Administrație Publică Locală un raport privind situația aplicării prevederilor legii, cu propuneri de măsuri, inclusiv de atragere a răspunderii pentru primarii care împiedică în orice mod reconstituirea dreptului de proprietate în termenele și în condițiile stabilite de lege.

Art. 14. — (1) Persoanelor fizice care au încheiat contracte de locațiune, în condițiile prevăzute la art. 25 din Legea arendării nr. 16/1994, cu modificările și completările ulterioare, li se restituie în natură suprafețele de teren agricol prevăzute în acele contracte.

(2) Dispozițiile art. 12 din prezenta lege se aplică în mod corespunzător.

Art. 15. — (1) Persoanelor fizice prevăzute la art. 37 și 38 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cărora li s-a stabilit calitatea de acționar, persoanelor fizice cărora li s-au stabilit drepturi la institutele și stațiunile de cercetare și producție agricolă, la regiile autonome și la societățile naționale cu profil agricol, în conformitate cu prevederile Legii nr. 46/1992, precum și persoanelor fizice

care au calitatea de locator, conform art. 25 din Legea arendării nr. 16/1994, cu modificările și completările ulterioare, li se reconstituie dreptul de proprietate pentru terenurile agricole și pentru diferența dintre suprafața de 10 ha și cea avută în proprietate, dar nu mai mult de 50 ha de proprietar deposedat.

(2) Persoanelor prevăzute la alin. (1) li se aplică dispozițiile art. 8 din prezenta lege, numai dacă li s-a reconstituit prin hotărâre a comisiei județene dreptul de proprietate pentru diferența de peste 10 ha de proprietar deposedat, dar nu mai mult de 50 ha de proprietar deposedat.

Art. 16. — (1) Persoanelor prevăzute la art. 39 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, ale căror terenuri agricole au fost trecute în proprietatea statului prin efectul Decretului nr. 83/1949 și al oricăror acte normative de expropriere, sau, după caz, moștenitorilor acestora li se reconstituie dreptul de proprietate în natură, în limita suprafeței de teren trecute în proprietatea statului, dar nu mai mult de 50 ha de proprietar deposedat, din suprafețele de teren aflate în patrimoniul societăților comerciale pe acțiuni cu profil agricol sau al altor societăți comerciale care au în patrimoniu terenuri agricole ori, după caz, aflate în administrarea regiilor autonome și a societăților naționale cu profil agricol, care își au sediul în localitatea sau în localitățile în care s-a aflat terenul agricol trecut în proprietatea statului.

(2) În cazul în care terenurile agricole care fac obiectul reconstituirii dreptului de proprietate se află în administrarea institutelor și stațiunilor de cercetare și producție agricolă, restituirea în natură se face din suprafețele de teren agricol care vor fi delimitate pentru producție din terenurile proprietate privată a statului, prin hotărâre a Guvernului.

Art. 17. — În toate cazurile în care în patrimoniul unităților prevăzute la art. 15 și 16 din prezenta lege nu există suprafețe de teren agricol pentru restituirea integrală a proprietății, se vor acorda despăgubiri pentru diferența de teren neretrocedată.

Art. 18. — (1) Terenurile agricole aflate în patrimoniul societăților comerciale cu profil agricol și în administrarea regiilor autonome și a societăților naționale cu profil agricol, după restituirea în natură în conformitate cu dispozițiile art. 8 și ale art. 14–16 din prezenta lege, rămân proprietate privată a statului.

(2) Terenurile agricole prevăzute la alin. (1) rămân în continuare în exploatarea societăților comerciale pe acțiuni și a regiilor autonome și societăților naționale cu profil agricol în patrimoniul cărora se află și se evidențiază ca atare în cadastrul agricol.

Art. 19. — Creanțele acționarilor și locatorilor, ce urmează a fi încasate în baza Legii nr. 46/1992 și a Legii nr. 48/1994, se plătesc și din veniturile realizate de acele societăți sau din fonduri speciale create în urma privatizării societăților comerciale agricole. Valoarea rămasă a investițiilor făcute pe terenurile restituite acționarilor sau locatorilor, precum și altor persoane îndreptățite, în conformitate cu prezenta lege, se recuperează de la aceștia într-o perioadă de maximum 10 ani.

Art. 20. — Prin lege specială se stabilesc, pentru terenurile agricole ce constituie proprietate privată a statului, modalitățile de atribuire în folosință ori în proprietatea familiilor tinere, specialiștilor care lucrează în agricultură din mediul rural, personalului didactic, veteranilor de război, prevăzuți la art. V din Legea nr. 169/1997, sau altor

categorii de persoane îndreptățite, potrivit legii, precum și familiilor fără pământ.

Art. 21. — Regimul juridic al terenurilor agricole, prevăzut la art. 18 din prezenta lege, este aplicabil și societăților comerciale care se constituie prin reorganizarea unor institute și stațiuni de cercetare și producție agricolă sau societăților naționale care se constituie prin reorganizarea unor regii autonome cu profil agricol.

Art. 22. — Reconstituirea dreptului de proprietate, punerea în posesie și eliberarea titlurilor de proprietate, în cazul persoanelor fizice prevăzute la art. 8, art. 10 și art. 14–16 din prezenta lege, se fac de către comisiile locale și comisiile județene, în conformitate și în condițiile prevăzute la art. 12 și la art. 51–59 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, în regulamentul de aplicare, precum și cu respectarea prevederilor prezentei legi.

Art. 23. — (1) Organele reprezentative ale unităților de cult, constituite până la intrarea în vigoare a prezentei legi, dobândesc prin reconstituire suprafețe de teren agricol din fondul bisericesc al cultului cărui îi aparțin, astfel:

- a) centre eparhiale, până la 100 ha;
- b) protoierii, până la 50 ha;
- c) mănăstiri și schituri, până la 50 ha;
- d) parohii și filii, până la 10 ha.

(2) Pentru persoanele juridice, unități de cult recunoscute de lege, din mediul rural și din mediul urban, prevăzute la alin. (1), sunt și rămân aplicabile, de asemenea, dispozițiile art. 3 alin. (2)–(4) din prezenta lege.

(3) Liceelor cu profil agricol sau silvic și instituțiilor publice de ocrotire a copiilor, care nu au primit teren agricol până la data intrării în vigoare a prezentei legi, li se restituie suprafețele de teren pe care le-au avut în proprietate.

(4) În condițiile prezentei legi unitățile de învățământ preuniversitar dobândesc, prin reconstituire, suprafețe de teren agricol în limita celor pe care le-au avut în proprietate. Unităților de învățământ preuniversitar care nu au deținut în proprietate terenuri agricole li se atribuie în folosință suprafețe de teren agricol până la 5 ha, din rezerva consiliilor locale.

CAPITOLUL III

Retrocedarea terenurilor forestiere

Art. 24. — (1) Reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor forestiere, pentru diferența dintre suprafața de un hectar de proprietar deposedat și cea avută în proprietate, dar nu mai mult de 10 ha de proprietar deposedat, persoanelor fizice sau, după caz, moștenitorilor care au formulat cereri conform art. 45 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, se face pe vechile amplasamente.

(2) Se exceptează de la reconstituirea dreptului de proprietate pe vechile amplasamente următoarele terenuri forestiere:

a) terenurile atribuite foștilor proprietari, cu respectarea prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, nemodificată, pentru care s-au eliberat titluri de proprietate sau procese-verbale de punere în posesie;

b) terenurile pe care se află sau sunt în curs de realizare construcții sau amenajări silvice, drumuri forestiere ori alte amenajări sau instalații ori alte mijloace fixe;

c) terenurile pe care sunt instalate culturi forestiere experimentale, de lungă durată, aflate sub observația Institutului de Cercetări și Amenajări Silvice;

d) rezervațiile forestiere de semințe de importanță deosebită, plantație, plantații-mamă de butași și arboreturile — surse de semințe din specii valoroase, înscrise în catalogul național al materialelor de reproducere admise în culturile silvice;

e) rezervațiile științifice, pădurile — monumente ale naturii și alte arii strict protejate, constituite și declarate astfel potrivit legii;

f) pădurile cu rol de protecție deosebită antierozională și hidrologică;

g) terenurile defrișate total sau parțial după data de 1 ianuarie 1990.

(3) Pentru cazurile prevăzute la alin. (2) punerea în posesie se va face pe alte terenuri, situate în apropierea vechilor amplasamente.

(4) Unitățile și subunitățile silvice din subordinea Regiei Naționale a Pădurilor, precum și ceilalți deținători actuali ai terenurilor forestiere solicitate de foștii proprietari sau de moștenitorii lor vor delimita și vor pune la dispoziție comisiilor locale de aplicare a prevederilor prezentei legi suprafețele de teren pentru care s-a reconstituit și s-a validat dreptul de proprietate, pe categorii de deținători prevăzute în prezenta lege, în condițiile reglementate la alin. (1)–(3). Trecerea efectivă a terenurilor în proprietatea privată se va face cu ocazia punerii în posesie, potrivit prezentei legi.

(5) Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului va lua măsuri ca fiecare ocol silvic să delimiteze perimetrele cu terenuri ce vor constitui proprietatea privată a persoanelor fizice și juridice de celelalte suprafețe de terenuri.

Art. 25. — (1) Reconstituirea dreptului de proprietate și punerea în posesie a titularilor, în cazul terenurilor forestiere, precum și eliberarea titlurilor de proprietate se fac de comisiile locale și, respectiv, comisiile județene, în condițiile și cu procedura stabilite în Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, în regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 131/1991, republicat*, și conform prezentei legi.

(2) Gospodărirea și exploatarea terenurilor forestiere, atribuite în condițiile art. 24 din prezenta lege, se fac în regim silvic, potrivit legii.

(3) Pentru persoanele prevăzute la art. 24 alin. (1) din prezenta lege se va emite un titlu de proprietate suplimentar. Dacă nu a fost emis încă un titlu de proprietate pentru suprafața de teren forestier de până la un hectar de autor, se va emite un singur titlu pentru întreaga suprafață rezultată din aplicarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, și a prezentei legi.

(4) Dispozițiile art. 13 alin. (3) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, și dispozițiile art. 6 din prezenta lege sunt și rămân aplicabile.

Art. 26. — (1) Foștilor membri ai formelor asociative de proprietate asupra terenurilor cu vegetație forestieră, compoșesorate, obști de moșneni în devălmășie, obști răzeșești nedivizate, păduri grănicerești și alte forme asociative asimilate acestora, precum și moștenitorilor acestora, care au formulat cereri de reconstituire a dreptului de proprietate în baza art. 46 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, li se va elibera un singur titlu de proprietate, cu

*) Regulamentul a fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 7 din 19 ianuarie 1993.

mențiunea la titular: „composesorat“, „obște de moșneni“, „obște de răzeși“, „păduri grănicerești“, alte asociații și cu denumirea localității respective.

(2) Suprafața restituită formelor asociative nu poate depăși suprafața rezultată din aplicarea reformei agrare din anul 1921.

(3) Titlul de proprietate va fi însoțit de o schiță de amplasament a suprafeței de teren forestier care a aparținut composesoratului, obștii de moșneni, obștii de răzeși etc., ce urmează a fi restituit, și de o anexă cuprinzând numele, prenumele și, când este cazul, cota-parte ce i se cuvine fiecăreia dintre persoanele prevăzute la alin. (1), pe baza actelor care le atestă această calitate și în limitele prevăzute în aceste acte.

(4) Reconstituirea dreptului de proprietate, punerea în posesie și eliberarea titlurilor de proprietate se fac de comisiile locale, respectiv comisiile județene, în a căror rază teritorială sunt situate terenurile, potrivit dispozițiilor prezentei legi.

Art. 27. — Exploatarea terenurilor forestiere prevăzute la art. 26 din prezenta lege se face în conformitate cu statutele formelor asociative admise de legislația statului român în perioada anilor 1921—1940.

Art. 28. — (1) În vederea organizării exploatării terenurilor forestiere prevăzute la art. 26 din prezenta lege și a determinării responsabilităților cu privire la exploatarea lor, persoanele îndreptățite se vor constitui, în baza acestei legi, în formele asociative inițiale de composesorat, păduri grănicerești, devălmășie de moșneni, obști nedivizate de răzeși etc.

(2) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi un comitet ad-hoc va solicita judecătoriei în a cărei rază teritorială sunt situate terenurile, pe baza certificării dreptului de proprietate sau de moștenire de către comisiile locale, autorizarea formelor asociative de administrare și de exploatare a terenurilor forestiere.

(3) Comitetul ad-hoc va prezenta judecătoriei, o dată cu cererea și cu certificatul eliberat de comisia locală, un statut autentificat de notarul public, în care se vor stabili structura acestora, organele de conducere, modul de exploatare a terenurilor forestiere, în condițiile legii, drepturile și obligațiile membrilor, răspunderi, sancțiuni, modul de dizolvare, precum și alte prevederi specifice.

(4) Prin hotărâre judecătorească formele asociative de exploatare în comun, constituite în condițiile și cu respectarea regimului silvic prevăzut de lege, dobândesc calitatea de persoană juridică. Hotărârea judecătorească va fi înscrisă într-un registru special ținut de judecătorie.

(5) Suprafețele forestiere aflate în proprietate comună, conform naturii acestora, rămân în proprietate indiviză pe toată durata existenței lor.

Art. 29. — (1) În aplicarea prevederilor art. 47 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, propunerile de reconstituire a dreptului de proprietate pentru terenurile forestiere și eliberarea titlului de proprietate se vor face pe numele parohiei, schitului, mănăstirii, instituției de învățământ, indiferent de forma acesteia, în limita suprafețelor pe care le-au avut în proprietate, dar nu mai mult de 30 ha, indiferent dacă terenurile sunt situate pe raza mai multor localități.

(2) Centrele eparhiale, parohiile, schiturile, mănăstirile, constituite până la data intrării în vigoare a prezentei legi, dobândesc, prin reconstituire, suprafețe până la limita de 30 ha din fondul bisericesc al cultului cărui îi aparțin, recunoscut de lege, dacă acesta a avut în proprietate tere-

nuri forestiere în județul în care a fost constituită parohia, schitul sau mănăstirea.

(3) Terenurile atribuite potrivit alin. (2) nu vor putea depăși, cumulativ, suprafața avută în proprietate de fondul bisericesc în județul în care s-a constituit parohia, schitul sau mănăstirea care depune cerere pentru reconstituire.

(4) Comunele, orașele și municipiile, care au deținut în proprietate terenuri cu vegetație forestieră, păduri, zăvoaie, tufărișuri, fânețe și pășuni împădurite, redobândesc, la cerere, proprietatea acestora, în limitele probate cu actele care atestă suprafețele solicitate în condițiile art. 9 alin. (3) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată.

(5) În cazul cererilor formulate de consiliile locale, actele de reconstituire a dreptului de proprietate și eliberarea titlului de proprietate se vor face pe numele comunei, orașului sau al municipiului, ca persoane juridice, iar titlul se va înmâna primarului.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 30. — În aplicarea prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 169/1997, cetățenii români au aceleași drepturi, indiferent dacă la data înregistrării cererii aveau domiciliul în țară sau în străinătate.

Art. 31. — (1) Construcțiile de orice fel, aparținând exploatașilor agricole și care au fost trecute în proprietatea statului prin efectul Decretului nr. 83/1949 pentru completarea unor dispoziții din Legea nr. 187/1945, se restituie foștilor proprietari sau, după caz, moștenitorilor acestora.

(2) Construcțiile de pe terenurile forestiere, care au făcut parte din exploatarea forestieră la data trecerii în proprietatea statului, se restituie foștilor proprietari sau, după caz, moștenitorilor acestora.

(3) În cazul în care astfel de bunuri imobile nu mai există, se vor acorda despăgubiri.

Art. 32. — (1) Persoanele fizice și persoanele juridice, prevăzute la art. 10 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, au obligația să depună declarația pe propria răspundere în legătură cu suprafețele de teren atribuite potrivit legii sau, respectiv, deținute efectiv, în temeiul aceluiași articol, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Prevederile art. 110 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, rămân aplicabile.

Art. 33. — Persoanele fizice și persoanele juridice, care nu au depus în termenul prevăzut de Legea nr. 169/1997 cereri pentru reconstituirea dreptului de proprietate sau, după caz, actele doveditoare, pot formula astfel de cereri și pot depune actele doveditoare în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 34. — Terenurile fără construcții neafectate de lucrări de investiții aprobate potrivit legii sau cu lucrări ce au fost deteriorate, distruse și nu mai prezintă nici o valoare de întrebuințare, preluate în orice mod, inclusiv cu titlu de donație, considerate proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale prin aplicarea dispozițiilor Decretului nr. 712/1966 și ale altor acte normative speciale, se restituie foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora, după caz.

Art. 35. — (1) Punerea în posesie a persoanelor îndreptățite să primească în proprietate terenuri forestiere, potrivit prezentei legi, se va face numai după crearea în teritoriu a structurilor de control și de aplicare a regimului

silvic și numai după promulgarea legilor privind contravențiile silvice, regimul silvic și administrarea fondului forestier proprietate privată și de stat, precum și statutul personalului silvic.

(2) Ocoalele silvice și actualii deținători răspund de paza și protecția vegetației forestiere de pe terenurile solicitate de foștii proprietari până la punerea în posesie în condițiile prevăzute de prezenta lege.

Art. 36. — Persoanelor fizice cărora li s-a stabilit dreptul de proprietate prin împrumut, cu ocazia aplicării Legii nr. 187/1945 pentru înfăptuirea reformei agrare, dar cărora nu li s-a atribuit efectiv terenul la care aveau dreptul sau cărora atribuirea le-a fost anulată li se vor acorda terenurile respective în limita suprafețelor disponibile.

Art. 37. — Persoanelor fizice ale căror terenuri au intrat în componența fostelor cooperative agricole de producție și, ca urmare a comasărilor, nu au primit drept de proprietate în condițiile Legii fondului funciar nr. 18/1991 li se reconstituie dreptul de proprietate în condițiile prezentei legi, pe vechile amplasamente, în perimetrul societăților comerciale cu capital de stat, dacă acestea nu au fost atribuite în conformitate cu art. 2 alin. (1) din prezenta lege, iar în toate celelalte cazuri contrare sunt aplicabile prevederile art. 17 din prezenta lege.

Art. 38. — Reconstituirea dreptului de proprietate se face pe vechile amplasamente în condițiile prezentei legi, cu interzicerea transferării lor de către comisiile prevăzute la art. 6 alin. (1) din prezenta lege.

Art. 39. — Prevederile art. 26—28 din prezenta lege se aplică în mod corespunzător și în cazul terenurilor agricole, pășunilor și fânețelor ce au aparținut formelor asociative care au deținut astfel de terenuri.

Art. 40. — Pentru toate terenurile agricole și forestiere solicitate prin cereri întemeiate, aprobate de organele competente, înregistrate în termenele și cu procedura prevăzute de Legea nr. 18/1991, modificată și completată prin Legea nr. 169/1997, care nu au putut fi retrocedate, precum și în situațiile în care foștii proprietari au optat pentru despăgubiri, Guvernul va stabili prin hotărâre modul de evaluare a terenurilor, sursele financiare și modalitățile de plată către foștii proprietari, în termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 41. — Guvernul va modifica și va completa, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 131/1991, republicat.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 9 decembrie 1999, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ANDREI IOAN CHILIMAN

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ULM NICOLAE SPINEANU

București, 11 ianuarie 2000.
Nr. 1.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, și se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 10 ianuarie 2000.
Nr. 1.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 179**

din 16 noiembrie 1999

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (3)
din Legea administrației publice locale nr. 69/1991, republicată**

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Laurențiu Cristescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (3) din Legea administrației publice locale nr. 69/1991, republicată, excepție ridicată de prefectul județului Arad în Dosarul nr. 2.027/CA/1999 al Curții de Apel Timișoara.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind necesară menținerea termenului în care prefectul să poată ataca în fața instanțelor de contencios administrativ actele administrației publice locale pe care le consideră ilegale. În caz contrar s-ar da posibilitatea prefectului să atace în mod discreționar în justiție actele administrației publice locale, fapt ce ar reprezenta o restrângere a drepturilor cetățenilor. Reprezentantul Ministerului Public arată totodată că anterior Curtea s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor criticate, pe care le-a considerat constituționale, fapt pentru care solicită respingerea excepției ridicate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 mai 1999 Curtea de Apel Timișoara — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 111 alin. (3) din Legea administrației publice locale nr. 69/1991, republicată, excepție ridicată de prefectul județului Arad în Dosarul nr. 2.027/CA/1999, în contradictoriu cu Consiliul Local al Municipiului Arad și cu Camera de Comerț, Industrie și Agricultură Arad, dosar aflat pe rolul acelei instanțe.

În motivarea excepției prefectul județului Arad consideră că „Întrucât legiuitorul, prin Constituție, nu a înțeles să stabilească un termen în care prefectul să solicite instanței anularea unui act apreciat ca nelegal și nici nu face trimitere la o lege care să condiționeze sau să limiteze exercitarea acestui drept, apreciem că prevederile art. 111 alin. (3) din Legea nr. 69/1991, republicată — prin care se stabilește termenul de decădere de 30 de zile — sunt neconstituționale“.

Instanța de judecată opinează că excepția ridicată este întemeiată, dispozițiile art. 111 alin. (3) din Legea nr. 69/1991, republicată, contravenind prevederilor constituționale.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției ridicate.

În punctul său de vedere președintele Camerei Deputaților apreciază că excepția este întemeiată, întrucât „dispozițiile art. 111 alin. (3) din Legea administrației publice locale nr. 69/1991, republicată, sunt neconstituționale“. Se consideră că a limita introducerea de către prefect a acțiunii împotriva unui act al autorităților administrației publice locale la 30 de zile și a stabili că acest termen este unul de decădere ar însemna un adaos la textul constituțional. Acest lucru ar fi de natură să îngreuneze „controlul de legalitate exercitat de prefect“. În plus, faptul că nu se stabilește un termen pentru acțiunea în contencios administrativ a prefectului reprezintă totodată o măsură de ocrotire a intereselor persoanelor fizice. „Dacă ar exista un termen în care prefectul nu ar putea — din rațiuni obiective — să se încadreze, ar fi necesar ca persoanele fizice să se adreseze ele însele instanței de contencios administrativ cu o cerere întemeiată pe dispozițiile art. 48 din Constituție. Or, posibilitatea prefectului de a ataca oricând un act vătămător emis de o autoritate publică locală aleasă se constituie într-o garanție de care beneficiază înseși persoanele fizice vătămăte“.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază, de asemenea, că excepția este întemeiată, evocându-se jurisprudența Curții Constituționale, care printr-o decizie anterioară, nr. 137/1994, s-a pronunțat în sensul considerării ca neconstituțional a textului din fostul art. 101 alin. 2 din Legea nr. 69/1991, text ce stabilea un termen de 15 zile pentru acțiunea prefectului.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Excepția de neconstituționalitate se referă la art. 111 alin. (3) din Legea administrației publice locale nr. 69/1991, republicată, care are următoarea redactare: „*Introducerea acțiunii de către prefect se face în termen de 30 de zile de la*

comunicarea actului, potrivit art. 53 alin. (1) lit. h). Termenul de 30 de zile este termen de decădere. Acțiunea este scutită de taxa de timbru.“

Examinând excepția ridicată, Curtea reține că acest text de lege a mai făcut obiectul controlului de constituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 66 din 27 aprilie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 308 din 30 iunie 1999, Curtea Constituțională, luând în dezbateră o excepție în care se criticau, pe motiv de neconstituționalitate, prevederile art. 111 alin. (2) și (3) din Legea administrației publice locale nr. 69/1991, republicată, a respins acea excepție, considerând că instituirea unui termen de decădere pentru introducerea acțiunii de către prefect la instanța de contencios administrativ nu înseamnă o

adăugare la textul art. 122 alin. (4) din Constituție sau o încălcare a acestuia. De altfel prin alin. (3) al aceluiași articol din Constituție se prevede că „*Atribuțiile prefectului se stabilesc potrivit legii*“. Prin aceeași decizie Curtea a constatat că „stabilirea acestui termen de decădere nu constituie o limitare a prerogativelor sale de tutelă administrativă, ci, dimpotrivă, reprezintă un stimulent și o garanție a examinării cu celeritate a actelor administrative emise de autoritățile publice locale, în vederea luării măsurilor legale de desființare a celor date cu încălcarea dispozițiilor legii“.

Deoarece nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, iar considerentele din această decizie își păstrează valabilitatea și în acest caz, prezenta excepție de neconstituționalitate urmează să fie respinsă.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (3) din Legea administrației publice locale nr. 69/1991, republicată, excepție ridicată de prefectul județului Arad în Dosarul nr. 2.027/CA/1999 al Curții de Apel Timișoara.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 noiembrie 1999.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Laurențiu Cristescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 64690427282 Banca Comercială Română — S.A., sectorul 5.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro